

Sygn. akt II K 1127/16

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku w Wydziale II Karnym

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Sosnowska

Protokolant: Małgorzata Kwasigroch

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej G. – O. w G. – bez udziału

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10.02.2017 r.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

w sprawie

Ł. K. (K.), syna S. i K. z domu K., urodzonego w dniu (...) w G.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. **Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 08.04.2014 r. sygn. akt II K 177/14** za przestępstwo z art. 226 § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; **kara pozbawienia wolności została wykonana;**
2. **Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 31.07.2014 r. sygn. akt II K 436/14** za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat, karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 10 zł każda, następnie zarządzone wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, którą **wprowadzono do wykonania od dnia 11.07.2017 r. do 09.07.2019 r.; zastępcza kara pozbawienia wolności orzeczona za grzywnę została wprowadzona do wykonania w okresie od 09.07.2019 r. do 31.07.2019 r.;**
3. **Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 07.08.2014 r. sygn. akt II K 253/14** za przestępstwo z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; **kara pozbawienia wolności została wykonana;**
4. **Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 17.09.2014 r. sygn. akt X K 481/14** za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 60 stawek dziennych po 10 zł każda, **kara pozbawienia wolności została wykonana; zastępcza kara pozbawienia wolności orzeczona za grzywnę została wprowadzona do wykonania w okresie od 06.08.2019 r. do 05.09.2019 r.;**
5. **Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku z dnia 26.02.2016 r. sygn. akt II K 165/15** za przestępstwo z art. 278 § 1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności; **orzeczoną karę pozbawienia wolności skazany aktualnie odbywa od 13.11.2016 r. do 11.07.2017 r.;**

I. na mocy art. 569 § 1 kpk, art. 570 kpk, art. 86 § 1 kk łączy orzeczone wobec skazanego Ł. K. wyrokami: Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku sygn. akt II K 436/14 oraz Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku

sygn. akt II K 165/15, kary pozbawienia wolności i wymierza w ich miejsce **karę łączną 2 (dwóch) lat i 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;**

II. na mocy art. 569 § 1 kpk, art. 570 kpk, art. 86 § 1 i 2 kk łączy orzeczone wobec skazanego Ł. K. wyrokami: Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku sygn. akt II K 436/14 oraz Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku sygn. akt II K 481/14 kary grzywny i wymierza w ich miejsce **karę łączną grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;**

III. w pozostałym zakresie wyroki podlegające łączeniu pozostawia do odrębnego wykonania;

IV. na podstawie art. 572 kpk umarza postępowanie w części dotyczącej wyroku Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 08.04.2014 r. sygn. akt II K 177/14 oraz wyroku Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 07.08.2014 r. sygn. akt II K 253/14;

V. na mocy art. 577 kpk na poczet orzeczonej w punkcie I wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu Ł. K. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku sygn. akt II K 436/14 od 08.12.2013 r. do 10.12.2013 r., przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

VI. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (tekst jedn. Dz. U. z 2002 r. Nr 123, poz. 1058 ze zm.) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata A. O. kwotę 147,60 zł (sto czterdzieści siedem złotych 60/100) brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu;

VII. na mocy art. 626 § 1 kk, art. 624 § 1 kk zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

Sygn. akt II K 1127/16

UZASADNIENIE

Ł. K. został skazany prawomocnymi wyrokami:

1. **Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 08.04.2014 r. sygn. akt II K 177/14** za przestępstwo z art. 226 § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; **kara pozbawienia wolności została wykonana;**

2. **Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 31.07.2014 r. sygn. akt II K 436/14** za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat, karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 10 zł każda, następnie zarządził wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, którą **wprowadzono do wykonania od dnia 11.07.2017 r. do 09.07.2019 r.; zastępcza kara pozbawienia wolności orzeczona za grzywnę została wprowadzona do wykonania w okresie od 09.07.2019 r. do 31.07.2019 r.;**

3. **Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 07.08.2014 r. sygn. akt II K 253/14** za przestępstwo z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; **kara pozbawienia wolności została wykonana;**

4. **Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 17.09.2014 r. sygn. akt X K 481/14** za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 60 stawek dziennych po 10 zł każda, **kara pozbawienia wolności została wykonana; zastępcza kara pozbawienia wolności orzeczona za grzywnę została wprowadzona do wykonania w okresie od 06.08.2019 r. do 05.09.2019 r.;**

5. **Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku z dnia 26.02.2016 r. sygn. akt II K 165/15** za przestępstwo z art. 278 § 1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności; **orzeczoną karę pozbawienia wolności skazany aktualnie odbywa od 13.11.2016 r. do 11.07.2017 r.;**

(Dowód: dane o karalności k. 9-10; odpisy wyroków: Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku w sprawie o sygn. II K 177/14 k. 25; Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku w sprawie o sygn. II K 436/14 k. 26-27; Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku w sprawie o sygn. II K 253/15 k. 28, Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku w sprawie o sygn. X I 481/14 k. 29-30; Sądu Rejonowego w Gdańsk – Północ w G. w sprawie o sygn. akt II K 165/15 k. 31; informacje o pobytach i orzeczeniach k. 4-7)

Ł. K. w warunkach izolacji penitencjarnej przebywa od 22 listopada 2014r., aktualnie przebywa w Areszcie Śledczym w G.. W trakcie swojego pobytu zachowanie skazanego zostało określone jako naganne, wielokrotnie był karany dyscyplinarnie, natomiast tylko trzykrotnie został nagrodzony. Skazany wykazuje niski poziom samodyscypliny, prezentował zachowania agresywne, często popada w konflikty z innymi osadzonymi. Ł. K. nie jest zatrudniony. Opinia o skazanym za oceniany okres jest negatywna.

(Dowód: opinia o skazanym k. 11-18, 43-47)

Sąd zważył co następuje:

Dyrektor Aresztu Śledczego w G., pismem z dnia 20 maja 2016r. w trybie art. 12b Kodeksu karnego wykonawczego zwrócił się o rozstrzygnięcie czy występują przesłanki do wydania wyroku łącznego wobec Ł. K..

W kwestiach dotyczących możliwości połączenia kar orzeczonych wobec skazanego przede wszystkim wskazać należy, iż wobec wejścia z dniem 01 lipca 2015 r. w życie przepisów ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. (Dz. U. z 2015 r. poz. 396) i zmiany z tym dniem stanu prawnego dotyczącego instytucji wyroku łącznego Sąd zobligowany był do zbadania czy w niniejszej sprawie zastosować przepisy kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015 r. czy te aktualnie obowiązujące. Konieczność taka wynika bowiem z treści art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 396), zgodnie z którym przepisów rozdziału IX ustawy Kodeks karny w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Ł. K. został skazany kilkoma wyrokami, opisanymi w części wstępnej niniejszego uzasadnienia. Wskazać trzeba, iż nie wszystkie wymierzone prawomocnie wobec skazanego kary zostały orzeczone przed dniem 01 lipca 2015 r. bowiem do prawomocnego skazania wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku, wydanym w sprawie o sygnaturze akt II K 165/15 doszło już po tej dacie, tj. w dniu 26 lutego 2016 r. (wyrok ten uprawomocnił się w dniu 18 kwietnia 2016 r.). W efekcie możliwe było zastosowanie zarówno przepisów dotychczas, jak i aktualnie obowiązujących, zatem rozważyć należało, które z nich są dla skazanego bardziej korzystne.

W sytuacji zastosowania przepisów obowiązujących przed dniem 01 lipca 2015 r. podstawy do wydania wyroku łącznego zaistniałyby w odniesieniu do wyroków Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 08.04.2014 r. sygn. akt II K 177/14 Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 31.07.2014 r. sygn. akt II K 436/14 oraz Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 07.08.2014 r. sygn. akt II K 253/14. Skazany popełnił bowiem w każdym ze wskazanych wypadków dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy, choćby nieprawomocny, wyrok co do któregośkolwiek z tych przestępstw. Pozostałe wyroki jednostkowe nie podlegałyby łączeniu, albowiem nie zachodzą w odniesieniu do nich wyżej wskazane przesłanki decydujące o orzeczeniu kary łącznej. Wskazać należy, że skazany dwie z orzeczonych kar, tj. karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 08.04.2014 r. sygn. akt II K 177/14 i karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 07.08.2014 r. sygn. akt II K 253/14 odbył już w całości. Zatem

zastosowanie przepisów dotychczasowych oznaczałoby objęcie wyrokiem łącznym trzech kar pozbawienia wolności, w tym dwóch już wykonanych.

Tymczasem na mocy art. 85 § 1 i 2 kk w brzmieniu aktualnie obowiązującym jedynym warunkiem do orzeczenia kary łącznej jest to, by kary te podlegały wykonaniu i były karami tego samego rodzaju bądź podlegającymi łączeniu. W efekcie uznać należało, iż możliwość orzeczenia kary łącznej na podstawie przepisów aktualnie obowiązujących dotyczyłaby:

- kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku z dnia 26.02.2016 r. sygn. akt II K 165/15, którą to karę skazany aktualnie odbywa oraz Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 31.07.2014 r. sygn. akt II K 436/14, którą ma do odbycia;

- kar grzywny orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 17.09.2014 r. sygn. akt X K 481/14 oraz Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 31.07.2014 r. sygn. akt II K 436/14, które ma do odbycia.

W świetle powyższego Sąd uznał, iż **względniejszą sytuację dla skazanego stworzy zastosowanie przepisów nowych**, bowiem objęte wyrokiem łącznym zostaną kary podlegające obecnie wykonaniu, nie zaś takie, które skazany już odbył, a tym samym faktycznie, a nie jedynie pod względem prawnym, polepszy się jego sytuacja.

Tym samym Sąd uznał, iż potrzeba wydania wyroku łącznego zaszła w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy (wyrok w sprawie II K 165/15 Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku z dnia 26.02.2016 r.), a zatem na mocy art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, Sąd zastosował przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego w brzmieniu nadanym przez tę ustawę.

Następnie w niniejszej sprawie zbadać należało, czy na podstawie stosowanych, aktualnie obowiązujących przepisów zachodziły podstawy do wydania wyroku łącznego.

W myśl art. 569 § 1 kpk i art. 85 § 1 i 2 kk przesłanki wydania wyroku łącznego są spełnione wtedy, gdy zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej i gdy oskarżony został już prawomocnie skazany lub wobec którego orzeczono karę łączną wyrokami różnych sądów. Natomiast warunki do orzeczenia kary łącznej uznaje się za spełnione wówczas, gdy sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, a nadto podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kary lub kary łączne.

Następnym wymogiem jest możliwość połączenia orzeczonych kar, tj. są to kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. W zakresie omawianych dwóch wyroków skazanemu Ł. K. wymierzono kary pozbawienia wolności i kary grzywny, a więc kary tego samego rodzaju. W sprawie II K 436/14 Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku pierwotnie orzeczono karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, a następnie wykonanie tej kary zarządzono.

Mając powyższe na względzie, Sąd zważył, że warunki do wydania wyroku łącznego zaszły w odniesieniu do prawomocnych skazań Ł. K. wyrokami Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku z dnia 26.02.2016 r. sygn. akt II K 165/15 oraz Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 31.07.2014 r. sygn. akt II K 436/14, a łączeniu podlegały kary pozbawienia wolności. Warunki do wydania wyroku łącznego zaszły również w odniesieniu do prawomocnych skazań Ł. K. wyrokami Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 17.09.2014 r. sygn. akt X K 481/14 oraz Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 31.07.2014 r. sygn. akt II K 436/14 i w tym wypadku łączeniu podlegały wprowadzone do wykonania, a jeszcze nie wykonane kary grzywny.

Powyższe wynika z informacji o pobytach i orzeczeniach, dotyczących Ł. K.. Aktualnie odbywa on bowiem od dnia 13.11.2016 r. do dnia 11.07.2017 r. karę 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku z dnia 26.02.2016 r. sygn. akt II K 165/15, następnie - od dnia 11.07.2017 r. do dnia 09.07.2019 r. do wykonania wprowadzono karę 2 lat pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego

Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 31.07.2014 r. sygn. akt II K 436/14. W efekcie uznać należało, iż wyżej wskazane, orzeczone wobec Ł. K. kary pozbawienia wolności są karami wymierzonymi na mocy prawomocnych wyroków i podlegają wykonaniu. Następnie do wykonania wprowadzono także kary zastępcze pozbawienia wolności w miejsce kar grzywny orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 17.09.2014 r. sygn. akt X K 481/14 oraz Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 31.07.2014 r. sygn. akt II K 436/14. W konsekwencji uznać należało, że także wyżej wskazane, orzeczone wobec Ł. K. kary grzywny są karami wymierzonymi na podstawie prawomocnych wyroków i podlegają wykonaniu.

Przechodząc do kwestii wysokości orzeczonej wyrokiem kary łącznej przede wszystkim wskazać należy, iż dokonując oceny wymiaru kary łącznej, która powinna zostać wymierzona, Sąd wydający wyrok łączny nie odnosi się do kwestii mających znaczenie przy wymiarze poszczególnych kar podlegających łączeniu, te zostały już bowiem uwzględnione przy orzekaniu właśnie tych kar. Sąd orzekający karę łączną bierze natomiast pod uwagę, zgodnie z treścią art. 85a kk, przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Jednocześnie Sąd uwzględnił ustawowe dyrektywy jej wymiaru określone w art.

86 § 1 kk i art. 86 § 2 kk oraz postulaty orzecznictwa nakazujące rozważyć także stopień związku przedmiotowego i podmiotowego w odniesieniu do zbiegających się przestępstw (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 października 1983 r., OSNKW 1984/5-6/65), a także względy humanitarne leżące u podstaw instytucji kary łącznej (L. Tyszkiewicz, komentarz do Kodeksu Karnego, tom II, Gdańsk 2001, s. 268) oraz inne okoliczności, które dotyczą postawy skazanego już po zapadnięciu wyroków objętych postępowaniem.

Zgodnie z art. 86 § 1 kk, karę łączną sąd wymierza w graniach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa (zasada absorpcji kar) do ich sumy (zasada kumulacji), nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności. Z kolei w myśl art. 86 § 2 kk wymierzając karę łączną grzywny, sąd określa na nowo wysokość stawki dziennej, kierując się wskazaniem określonymi w art. 33 § 3 kk; wysokość stawki dziennej nie może jednak przekraczać najwyżej ustalonej poprzednio.

Zaznaczyć przy tym należy, że zgodnie z aktualnym orzecznictwem, ideą wydania wyroku łącznego jest uporządkowanie sytuacji prawnej skazanego, a nie działanie jedynie na korzyść skazanego w każdym aspekcie orzekania o wyroku łącznym. Teza o niepogarszaniu sytuacji skazanego w wyroku łącznym nie znajduje oparcia w żadnym z przepisów zamieszczonych w rozdziale IX k.k. ani też w przepisach rozdziału 60 k.p.k. Trudno także uznać za uzasadnione wywodzenie tej zasady z zakazu reformatonis in peius, który z oczywistych powodów nie obowiązuje w procesie wymiaru kary łącznej w ramach wyroku łącznego. W konsekwencji stwierdzić należy, że wprowadzenie tej pozaustawowej zasady do kręgu dyrektyw ograniczających swobodę sądu w procesie wymiaru kary łącznej, nie znajduje ustawowego oparcia, zaś jej konsekwencją jest naruszenie zasad wymiaru kary. (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 15 marca 2011r. II AKa 14/11, KZS 2011/7-8/77). Przy orzekaniu kary łącznej nie może być dowolności w przypadku istnienia kilku możliwych wariantów orzeczenia kar łącznych prowadzącej do tego, że wybiera się wariant najbardziej korzystny dla skazanego. (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 07.12.2011r., II AKa 228/11, KZS 2012/1/25).

Przekładając powyższe rozważania na karę łączną orzeczoną w niniejszej sprawie, łącząc orzeczone wobec skazanego Ł. K. wyrokami Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku z dnia 26.02.2016 r. sygn. akt II K 165/15 oraz Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 31.07.2014 r. sygn. akt II K 436/14, podlegające łączeniu kary pozbawienia wolności, Sąd mógł orzec karę łączną w wysokości od 2 lat pozbawienia wolności (najwyższa z kar jednostkowych) do 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności (suma kar orzeczonych wskazanymi wyżej dwoma wyrokami).

Z kolei odnośnie kar grzywny, łącząc te orzeczone wobec Ł. K. wyrokami Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 17.09.2014 r. sygn. akt X K 481/14 oraz Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 31.07.2014 r. sygn. akt II K 436/14 Sąd mógł orzec, z tych samych względów co w przypadku kar pozbawienia

wolności, karę łączną grzywny w wysokości od 60 stawek dziennych do 110 stawek dziennych, przy czym wysokość stawki dziennej grzywny nie mogła przekroczyć 10 zł, albowiem była to najwyższa stawka dzienna określona w karach jednostkowych podlegających łączeniu (art. 86 § 2 kk).

Sąd zdecydował w zakresie kar pozbawienia wolności o wymierzeniu kary łącznej 2 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności pozbawienia wolności, stosując zasadę asperacji czy też, innymi słowy, częściowej absorpcji. Za takim rozstrzygnięciem przemawiał szereg okoliczności. W kontekście celów zapobiegawczych i wychowawczych, które kara łączna ma osiągnąć w stosunku do skazanego, Sąd zdecydował o braku podstaw do zastosowania w stosunku do skazanego zasady pełnej absorpcji. Skazany mimo, iż była wobec niego orzekana również kara z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, nie wykorzystał szansy jaką daje ten środek probacyjny i powrócił na drogę przestępstwa, co ostatecznie skutkowało zarządzeniem jej wykonywania. Jednocześnie jednak Sąd uwzględnił postulaty orzecznictwa nakazujące rozważyć także stopień związku przedmiotowego i podmiotowego w odniesieniu do zbiegających się przestępstw oraz inne okoliczności, które dotyczą postawy skazanego już po zapadnięciu wyroków objętych postępowaniem i ta okoliczność zdecydowała o zastosowaniu zasady asperacji, nie zaś pełnej kumulacji. Sąd nie zastosował w stosunku do oskarżonego kumulacji pełnej, co już zasygnalizowano, z wyżej wskazanych względów, pomimo treści opinii o skazanym z zakładu karnego, w którym odbywa on karę. Opinia o skazanym wskazuje na to, iż zachowanie skazanego w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności oceniono negatywnie. Powyższe wskazuje, iż orzeczone wobec skazanego kary jak dotąd nie odnoszą zamierzonego skutku, zatem proces resocjalizacji musi być kontynuowany, a temu służy właśnie kara pozbawienia wolności. Powyższe stało na przeszkodzie zastosowaniu zasady absorpcji w szerszym zakresie. Dlatego Sąd wydał wyrok łączny w oparciu o zasadę jedynie częściowej, nieznaczącej absorpcji, skracając karę pozbawienia wolności o trzy miesiące i pozostając w przekonaniu, że skrócenie tej kary w większym stopniu nie byłoby uzasadnione, uwzględniając fakt niepoprawnego zachowania skazanego w zakładzie karnym.

Podkreślić należy przy tym, iż także w obecnym stanie prawnym nie sposób pominąć przy wymiarze kary łącznej także prewencyjnego oddziaływania kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popelnienie więcej niż dwóch przestępstw jest zawsze istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 20 września 2001 r., sygn. akt II AKa 154/01, Prok. i Pr. 2002/4/26). P. U. popełnił szereg przestępstw, zatem należało brać pod uwagę stojące przed karą cele prewencyjne, o czym już jednak wspomniano, jak również kwestie związane z kształtowaniem świadomości prawej społeczeństwa (jako dyrektywa wymiaru kary łącznej wskazane także w treści art. 85a kk), nie do pogodzenia z którymi byłoby swoiste nadmierne premiowanie sprawcy, który popełnił znaczną ilość przestępstw, tylko dlatego, że złożony został wniosek o wydanie wyroku łącznego w czasie umożliwiającym zastosowanie instytucji kary łącznej.

Wspomniane wyżej okoliczności przemawiały za zastosowaniem w omawianym zakresie przy łączeniu kar zasady asperacji i zdaniem Sądu orzeczone, wskazana wyżej kara łączna pozbawienia wolności w należyтым stopniu uwzględniła przedmiotowe okoliczności.

Z kolei w odniesieniu do kar grzywny Sąd zdecydował o zastosowaniu zasady częściowej, w niewielkim jedynie stopniu, absorpcji, mając oprócz względów wskazanych powyżej, a które swoją aktualność zachowują w odpowiednim zakresie również w tym przypadku, także stosunkowo bliski związek przedmiotowy i czasowy w odniesieniu do przestępstw, za które Ł. K. został skazany wyrokami Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 17.09.2014 r. sygn. akt X K 481/14 oraz Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 31.07.2014 r. sygn. akt II K 436/14, który to zbieg wystąpił tylko w odniesieniu do omawianych w tym miejscu kar grzywny i zdaniem Sądu winien zostać należycie uwzględniony w wymiarze kary łącznej.

W konsekwencji Sąd w zakresie omawianych kar połączył je w sposób wyżej wskazany, orzekając jak w punkcie I i II wyroku łącznego, a pozostałym zakresie wyroki podlegające łączeniu Sąd pozostawił do odrębnego wykonania.

Jednocześnie w punkcie III wyroku Sąd orzekł o umorzeniu postępowania w części dotyczącej wyroku Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 08.04.2014 r. sygn. akt II K 177/14 oraz wyroku Sądu Rejonowego

Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 07.08.2014 r. sygn. akt II K 253/14, bowiem brak było podstaw do objęcia orzeczonych nich kar wyrokiem łącznym.

W punkcie V wyroku na poczet orzeczonej w punkcie I wyroku kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu Ł. K. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku sygn. akt II K 436/14 od 08.12.2013 r. do 10.12.2013 r., przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

Ponadto Sąd orzekł o kosztach procesu na podstawie powołanych w wyroku przepisów zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adwokata A. O. kwotę 147,60 brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu. Nadto Sąd na podstawie art. 626 § 1 kk, art. 624 § 1 kk zwolnił skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości uznając, że jego aktualna sytuacja materialna, w tym fakt, iż jeszcze przez pewien czas będzie on przebywać w warunkach penitencjarnych, przemawia za uznaniem, że uiszczenie tych kosztów byłoby dla skazanego zbyt uciążliwe.